

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglese sprejema upravništvo. Naročnino in oglese je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Gradec 28. (Deželni zbor.) V deželnem zboru se je razpravljalo o predlogu poslanca grofa Kotulinskega o uporabi § 14 od strani vlade. Poslanec Walz in baron Rokitsky sta jako napadala vlado, kakor tudi katoliško konservativno stranko. Oba govornika je deželni glavar moral ponovno opominjati, naj govorita zmerneje. Poslanec Hagenhofer je zagovarjal stališče katoliško-konservativne stranke, o čemer so mu druge stranke burno prigovarjale.

Hagenhofer je uvel predlog, s katerim se poziva vlada, naj jezikovno vprašanje vravna zakonitim potom. Predlog zahteva nadalje, naj vlada stopi v dogovor z vsemi zmernimi strankami, naj zopet prične parlamentarna dela in naj odločno pobija vsak poskus, s katerim bi se hoteli motiti ta dela.

Deželni zbor je vsprejel z 43 glasovi proti 13 predlog ustanovnega odseka glede uporabe § 14. od strani vlade; ob ednem je bil prvi del predloga Hagenhoferja vsprejet z vsemi proti 5 glasovom.

Tekom razprave je izjavil namestnik, da dokler izpolnjuje vlada pogoje, koje § 14. nalaga kakor meje proti zlorabi prava za izdavanje nujnih odredb, dokler posebno ima vlada voljo, da na podlagi tega člena izdane naredbe predloži tudi državnemu zboru, tako dolgo se ne more govoriti o zlorabi rečenega člena. Parlamenta se ne izogiblje vlada, nego opozicija je, ki ovira parlamentarno delovanje. Glede želje poslanca Poseha, katero je izrekel utemeljuje svoj predlog, naj bi se končno izvršilo sporazumljenje nemškega ljudstva z državno oblastjo, je namestnik naglašal, da bi k takemu sporazumljenju morale pomagati tudi opozicijske stranke. Le tako bi bilo možno doseči mir, katerega si želi vsak avstrijski patrijot. Zbornica je namestniku živahno pritrjevala.

Govor dra. Dinka Trinajstića

v drugi seji dež. zbora istrskega dne 18. aprila 1899.

Visoki zbor!

V svojem poročilu je naglašal deželni odbor nekoliko slučajev . . . in tudi nekoliko takih, ki so nastali . . . (vrišč.)

Rekel sem torej, da je deželni odbor naglašal nekatere sporne točke glede zadnjih volitev v mestu Pazinu in Labinu, popolnoma pa je zamolčal, po svoji navadi, to, kar se je godilo na volitvi v mestu Plominu.

Jaz nočem trditi, da se ni dogodilo v resnici na teh volitvah v Pazinu in Labinu nekaj nerednosti, da ni bilo nekoliko razločka v postopanju, kar bi se zamoglo razlagati tudi tako, da je naš deželni volilni red . . . (vrišč) da je naš deželni . . . (vrišč), da je naš volilni red . . . (vrišč). Skrbite za red, pa dovršim kmalu! . . .

Ker je torej naš volilni red tako pomanjkljiv in nejasen, da si ga v nekaterih odstavkih ne more neovržno tolmačiti živa duša . . .

Tudi vsled tega je nastalo nesporazumljenje med oblastmi, ki so poklicane, da sodelujejo na volitvah in posebno o sestavljanju volilskih imenikov, da so nekatere občinske oblasti razlagale . . . (hrup) volilni red tako, druge zopet drugače.

Prof. Spinčić: . . . A vladni zastopnik kakor da bi ga ne bilo . . .

Dr. Trinajstić: Politične oblasti pa so negotovo omahovale sem ter tje . . . kajti, med tem ko so občinske oblasti . . . (hrup, vrišč.)

Predsednik je dal izprazniti I. galerijo.

Dr. Trinajstić: Kajti, mej tem ko so na eni strani občinske oblasti v Labinu in Pazinu upisale v volilske imenike osebe, ki so po davku in po svojem . . . (vrišč.)

To ni zbor!

Tam zadej za zagrinjalo, ki je menda navlašč napravljeno za to, se skrivajo nemirneži . . .

Italijanski poslanci zapuščajo dvorano kričé. »Esciamo fuori!«

Dr. Trinajstić: Le pojte, če nočete poslušati; jaz ne govorim za vas, kajti pri vas ne veljajo razlogi; ampak govorim za svoje volilce in za prosvetljeni svet . . .

Predsednik govori italijanski.

Dr. Trinajstić (predsedniku): Povejte jim, da naj me ne pretrgujejo . . . Jaz hočem govoriti . . . Čuvajte svobodo govora . . . Jaz imam pravico tukaj govoriti . . . a Vi (predsednik) imate dolžnost, da me ščitite v tej pravici . . .

Italijanski poslanci kričé: fora, zitto!

Dr. Trinajstić poslancem večine: Lahko greste!

Predsednik mu sega v besedo.

Dr. Trinajstić: Kmalu bomo gotovi, samo izpolnjuje svojo dolžnost . . . Jaz moram govoriti . . . Torej rekel sem: nastalo je nesporazumljenje med občinskimi oblastmi in med političnimi oblastmi . . . Labinska in pazinska občinska oblast . . . si upisali v volilske imenike vse one osebe, katere po davku, ki ga plačujejo, in po svojem dostojanstvu pripadajo I. in II. volilnemu razredu . . .

Predsednik: Basta! Fine! Fine!

Prof. Mandić: Vrzite venkaj tiste fakine!

Prof. Spinčić zahteva od predsednika, da izda svoja povelja glede nepoklicancev.

Predsednik pravi, da vidi same »deputate«.

Prof. Mandić: Fakini so, fakini v gospodski obleki.

Dr. Trinajstić: Moj Bog, tako ne dovršimo nikdar . . . Politična oblast postavila se je na drugo stališče ter ni le pustila v volilskih imenikih onih oseb, o katerih je smatrala, da imajo po svojem dostojanstvu pravico do glasovanja, dasi se niso nahajale v zadnjih občinskih volilskih imenikih, ampak je celo tudi sama upisala nekaj takih oseb, ki vsled javne službe imajo pravico glasovati, in katere so bile občinske oblasti po pomoti izpušile, ker jih ni bilo v zadnjih občinskih volilskih imenikih. V tem je morda videl predgovornik tisto strankarsko postopanje vlade na korist hrvatske stranke.

Da ga pomirim, naznanjam mu, da bi od teh novoupisanih uradnikov glasovalo 7 za italijansko, a samo 2 za hrvatsko stranko.

Vrh tega je ista politična oblast opustila uvrstiti enega uradnika v Labinu, ker se je morda bala, da bi glasoval z hrvatsko stranko.

Nasproti pa je ista pol. oblast izbrisala v obeh imenikih tiste volilce, ki so od zadnjih občinskih volitev sem po svojem davku dosegli volilno pravico. To je velika krivica, katero moram takoj naglašati . . . V prvi vrsti, ako bi šlo po pravičnosti, morali bi biti poklicani, da sodelujejo na

volitvah tisti, ki morajo nositi bremena, namreč tisti, ki plačujejo tudi deželne doklade . . . A uradniki, ki ne nosijo nobenih bremen za deželo, ker ne plačujejo deželnih doklad, morali bi po pravdi biti sploh izpuščeni iz teh imenikov . . . To pa se je zgodilo ravno narobe, kajti pustili so uradnike in one, ki so dosegli po akademski stopnji pravico do glasovanja, a izbirali so druge davkoplačevalce, kateri bi imeli pravico glasovati . . . (Hrup.)

Med drugim hočem omeniti le nekoliko takih slučajev, opozarjam pa preje, da je na dotični volitvi zmagala italijanska stranka s 15 glasovi . . .

Navedi hočem torej slučajev labinskega volilskega imenika:

Volilec pod št. 62 Depangher dr. Carlo, pod št. 27 Lucas dr. Valente, pod št. 28 Bartoli dr. Matteo in pod št. 29 Coslovich Martino, učitelj, niso bili v zadnjih občinskih volilskih imenikih, ter bi jih morala polit. oblast tudi izbrisati iz volilskih imenikov, ako se je hotela dosledno držati načela, katero si je postavila. Pa jih niso izbrisali, nego glasovali so.

Nadalje opozarjam na to, da so v labinski volilski imenik upisani in dopuščeni k glasovanju tudi taki, ki ne stanujejo v mestu, ampak v okolici ter v okolici vršijo svojo volilno pravico. Tako volilec pod št. 61 Sipich Giovanni stanuje pri Sv. Martinu. Drugi pod št. 70 Faragnna Domenico je stalno nastanjen v Rabeu ter vršita oba svojo volilno pravico v zunanjem volilnem okraju.

Ako se občinske in politične oblasti smatrajo kompetentnimi, da zamorejo popravljati volilske imenike, tedaj bi morale uvaževati pač vse slučaje, kateri jim moraj biti znani, ter izbrisati in izključiti od glasovanja osebe, katere so prej plačevale davek, a sedaj ne plačujejo ničesar.

Tako so oblasti izvedele, da je v imeniku labinskem med volilec pod št. 38 upisan Valeich Ivan, ki je bil mesar v Labinu a zdaj nima več mesnice ter ne plača niti krajevarja davka, ampak se je celo odselil v Pulj.

Drugi takov slučaj je pod št. 55 Brunetti Pietro, ki je prodal svojo prodajalnico v občini labinski ter ne plačuje davka v tej občini.

Opažam dalje, da je v imeniku v Labinu bil upisan pod št. 64 Dragogna Bernardo fu Giovanni.

To ne odgovarja imeniku, kakor je bil sestavljen o zadnji volitvi, kajti tam upisana tvrdkavolilka se glasi: Dragogna Bernardi & Giovanni fu Giovanni.

Vendar pa, ako se je na volitvi v Pazinu — glasom poročila deželnega odbora — dogodilo nekaj nerednosti, godile so se pa v Plominu očitne nezakonitosti, na katere bi se moral ozirati tudi državni pravdnik v varstvo zakonov in javne morale!

(Pride še.)

Politični pregled.

TRST, 29. aprila 1899.

Novinski glasovi grofu Hohenwarta.

«Politik» pravi v članku, pisanem s pristržno hvaležnostjo, da Čehi morajo postaviti oltar hvaležnosti v svojih sreih pokojnemu grofu Hohenwartu že radi kraljevega reskripta od leta 1871., s katerim so bile vnovič pripoznane in potrjene nepo-

rušne pravice naroda češkega. Ali tudi kakor voditelj konservativne stranke v parlamentu je Hohenwart — zvest svojemu 'globoko ukoreninjenemu, kristalnočistemu prepričanju' — nastopal s pravo gorečnostjo, ako so rušili temeljna načela, katera je držal visoko, kakor paladij: jednaka prava in jednaka veljava narodov. Žanjim je preminel zadnji državnik velikega stila, sedanji rod mu nima vrstnika. In vendar bo moral priti mož, ki dovrši delo, katero je započel Hohenwart, da izvede, kar ni bilo usojeno Hohenwartu, da bi izvel, kajti od tega je zavisna bodočnost države. Praški list zaključuje: Grof Hohenwart leži na mrtvaškem odru. Toda njegove ideje niso umrle žnjim. Iste žive dalje in se uresničujejo prej ali slej. To je naša vera, ker verujemo v Avstrijo. Nova Avstrija pabo najvredniši spomenik državniku, za katerim žaljuje domovina in pred vsemi češki narod.

Nemškoliberalni listi mečejo za Hohenwartom kamenje v grob. Na tem delu se seveda odlikuje znana «Neue Freie Presse». Njemu, ki je bil uзор birokratiške vestnosti v izvrševanju ukazov od gori — ki je n. pr. kakor svojedobni namestnik v Linu na ukaze z Dunaja proganjaj, gotovo proti svojemu prepričanju, tedanjega škofa Zgornje Avstrijskega — njemu, ki je bil konservativce notri do kosti, kateremu je bilo spoštovanje pred avtoriteto načelo, katerega se ni smeti dotikati pod nikako pretvezo: njemu očita židovski list, da se je prevratnim strankam postavil na čelo in da je hotel predrati državo. Seveda se postavlja dunajski list o tem na stališče, katero ne moremo priznati nikakor, na stališče, da država avstrijska je — nemški centralizem! Temu poslednjemu je grof Hohenwart zadal smrtnih ran, ne pa državi. Čut nevolje in gnusa na takem hinavstvu pa se mora vzbuditi v človeku, ako čita v takem nemško-liberalnem glasilu očitjanje, da je pokojnik razpuščal njemu neprijazne dež. zbore in da je potem z nečuvnim pritiskom dosegal večine, kakoršnjih si je želel.

Nemški liberalci očitajo kaj takega, oni nemški liberalci, ki so ustvarili volilne rede, ki že sami na sebi značijo najhuje nasilje, in ki so — še nezadovoljni s takimi volilnimi redi — volilno korupcijo pritirali do viška, ki so svojedobno zasnovali tisti ostudni «chabrus» — nakupovanje posestev s pomočjo državnega denarja —, ki jim je pripomogel celo do večine v deželni zboru češkem, oni liberalci, ki so z sleparijami, proganjanjem in grožnjami bili dosegli nemško večino celo v takem deželni zboru, celo v taki pokrajini, kakoršnja je Kranjska, kjer šteje nemški živelj le kakih 5% vsega prebivalstva!

Nadalje trdi «Neue Freie Presse», da je grof Hohenwart vse, kar je počel po padu svojega ministerstva, storil le v ta namen, da bi se maščeval nad nemškim narodom in — Avstrijo! Kolika nezmiselnost! Saj pravi isti list, da sedanje položnje v Avstriji je jako podobno onemu, ki ga je bilo ustvarilo ministerstvo Hohenwartovo. Kaj je povedano s tem? Vendar nič drugega, nego da naravni razvoj in živa sila države sili tja, kamor je silil Hohenwart. In to sedaj po skoro tridesetih letih! To govori, da je grof Hohenwartova ideja živela dalje, da deluje tudi sedaj in da bo triumfovala. Čut gole maščevalnosti more pač dosežati hipnih čcktov, nikdar pa takih silnih in trajnih uspehov. Tuke triume dosežajo le ideje z veliko in zdravo vtrbino. Grof Hohenwart je bil nositelj take zdrave ideje, ne pa maščevalec. Pač pa se maščuje «Neue Freie Presse». Živega niso mogle porušiti nje pušice, zato pa meče tem pridneje kamenje za mrtvim. Ali zopet ima to nesrečo, da ne more zadeti — ideje!

Kriza v deželnih zborih na Primorskem. Včeraj je imel biti seja deželnega zbora istrskega. Ni je bilo. Računalo se je za gotovo, da bo danes. Ni je bilo. Pač pa je bilo včeraj videti na tržaških ulicah nekaj gospodov italijanskih deželnih poslancev in vladnega zastopnika v tem deželni zboru, gospoda okrajnega glavarja Fabianija. Kaj je to? Človek bi vendar moral misliti, da pojde sedaj, ko so gospoda lepo sami med seboj in jih ne moti nikdo, delo kar iz-pod rok. Nam seveda ni mogoče niti ugibati o tem, kakih nagibi so priveli včeraj v Trst dotične gg. laške poslance in gospoda okrajnega glavarja Fabianija. Mnogi menijo vendar, da ni smeti kar vroči od sebe domnevanja, da je zatezanje in odlašanje z sejami in navzočnost gospodov v Trstu vendar v

kaki zvezi z dogodki v deželni zboru in z akutno krizo, oziroma z odločitvijo naših poslancev za skrajni korak — za abstinenco. Morda se malee zdi gospodom iz večine, da stvar vendar ni tako lahka, da bi se jo moglo kar metati preko rame. Morda — posebno verjetno pa ni. Ali nekaj drugega utegne biti prav verjetno, to namreč, da so signori dobili migljaj od svoje zaščitnice — vlade, da njo vendar malee skrbi vsa stvar, in da ugibljajo sedaj, kako bi pomirili slovansko oveo, ne da bi se dotaknili laške trave.

Kakor rečeno: mi nočemo trditi ničesar, ali ne moremo si prav misliti drugačnega veljavnega vzroka za sedanje odlašanje z sejami deželnega zbora istrskega. Sicer pa je več nego naravno, da gospodom za zeleno mizo ne more ugajati, ako jim poleg češkega in tirolskega vprašanja sili vedno bolj na dnevni red tudi — istrsko vprašanje! Ali vse to jim ni prišlo nepričakovano, saj je bilo dovolj opominov. Ne od danes in ne od včeraj, ampak dolgo že je laška nestrpnost napenjala struno potrpežljivosti naših poslancev; vlada je videla vse to in je morala vedeti, da ob taki napetosti ne more trajati dolgo več, da struna počí. Ona pa je motrila vse to tako mirno in brezbrizno, kakor da je dežela istrska se svojim deželnim zborom in se svojimi narodno-politiškimi erupeijami kje tam gori v Fran Josipovi deželi. In sedaj je struna počila.

Ali je trebalo, da je prišlo tako daleč? Ni trebalo. Da je vlada hotela slušati prošnje in klice zastopnikov naroda slovensko-hrvatskega, da je kazala vsaj dobre volje biti pravičnim sodnikom med prepirajočema se strankama, da je zavračala Italijane, ko so segali preko dovoljenega, da je dajala istim umeti na nedvomen način, da obsoja vsako nasilje, da hoče, da se spoštuje pravo tudi nasproti Slovanom, iz kratka: da so Slovani imeli na upravi države vsaj zadostno moralne zaslonbe, prenašali bi bili morda še nadalje vse surovosti laške stranke, svoje mučeništvo, ali vlada ni storila prav ničesar in sedaj naj se ne čudi, da je struna počila in da se je vse položnje jako kompliciralo. Sedaj faktično nastalo akutno krizo v deželni zboru istrskem bi mogla preprečiti poprej le po razgovoru z istrskimi poslanci, danes ni več časa za to! Sedaj jej je naloga narasla, sedaj mora govoriti z ukupnostjo slovensko-hrvatskih poslancev vse Primorske. Manjšino v dež. istrskem je prezirala lahkomišljeno, da vidimo sedaj, da-li njena lahkomišljenost seza tudi tako daleč, da bo prezirala manifestacijo zastopstva skupnega hrvatsko-slovenskega prebivalstva Primorske! Beda je zložila naše poslance, in vlada je se svojo nonšolanco pridno pomagala kovati solidarnost med našimi zastopniki iz vseh pokrajin Primorske. Sedaj nima več posla z istrskimi poslanci, sedaj ima posla z ukupnostjo.

Mi slutimo, da se bo polagalo našim poslanecem na sree, da politika abstinence je najnesrečnejša politika, ker ne dovaja do uspehov. Hvala lepa na tem pouku! Ali kaj naj stori oni, ki je v zagati, iz katere so mu zaprli vse izhode?! Jedinia rešitev mu je: skozi! in naj pride, kar hoče! Mi se ne bojimo ničesar, ker stvari so dozorele tako daleč, da nimamo ničesar več zgubiti. Torej: skozi! Sicer pa nam ravno vlada daje izgled, da politika abstinence včasih boli one, proti katerim je naperjena. Zakaj pa se ravnokar pogaja s Trentinci?! In mi imamo to zavest, da Hrvatje in Slovenci imamo vsaj toliko vrednosti za avstrijsko državo, kolikor jo imajo tirolski Italijani! Il tempo e galantuomo — pravi laški pregovor. Pride že čas, ko bo sijalo solnce tudi pred naš prag.

Proganjanje poljskega jezika v Prusiji. Nedavno se je pruskemu ministru za nauk, Bossen, predstavila neka poljska deputacija s prošnjo, da bi izprosil vsaj milosti glede privatnega pouka v poljščini. Pred Bogom je milost, ali pred pruskimi ministri je ni. Odgovori deputaciji je bil suh, krut in trd — ne. Kakor v zasmeh — krvav zasmeh — je zatrjeval sicer g. Bosse, da vlada ne misli na zatiranje poljskega jezika, ali te dolžnosti da nima, da bi v šolah gojila poljski jezik! Tudi proti temu da nima nič, ako se poljski jezik goji v domači hiši; nadalje je dopustno tudi, da sorodniki in člani rodbine poučujejo otroke v poljskem jeziku. Še celo to bi hotel dopustiti, da posamične dame poučujejo v poljščini po dva, tri otroke, seveda, ako za tem poukom

ne tiče drugi politični nameni. Proti temu pa da bo pruska vlada postopala neizprosno, ako bi Poljaki hoteli izpodrivati nemščino (!!!), proti agitaciji poljskih listov in proti snovanju privatnih poljskih šol.

Torej vsa svoboda Poljakov v negovanju svojega jezika sestoji v tem, da jim za sedaj ne mislijo poleg vsakega poljskega ognjišča postaviti po jednega orožnika! Privatnih šol pa Bog ne daj! Res divne pojme imajo Nemci o svobodi. Našim avstrijskim Poljakom bodi to pouk, česa bi jim bilo pričakovati, ako v temnem zavezništvu z drugimi Slovani ne zavrnejo onega nemškega vala, o katerem je govoril v Pragi general Komarov.

Domače vesti.

Ožji odbor slovensko-hrvatskih poslancev vseh treh primorskih deželnih zborov je imel dne 28. t. m. v Trstu svojo drugo sejo. Določila so se glavna načela za skupno postopanje, zlasti z ozirom na sklenjeno abstinenco ter so se imenovali poročevalci za pojedine kronovine in skupni poročevalec za vse Primorje z nalogo, da najkasneje v 10 dneh predloži svoja poročila.

Licemerstvo. O postopanju deželnega glavarja istrskega s poslanci manjšine je menda sodba zaključena in se glasi tako, da mož ne sodi na tako važno mesto, kjer treba prav vsega onega, česar gospod Campitelli nima: objektivnosti, energije in — takta. Posebno s poslednjim se gospod deželni glavar menda še ni srečal nikoli. Ali še neko drugo, ne baš lepo svojstvo g. glavarja je razobesila zadnja »Naša Sloga«, rekši, da je tudi licemerje nasproti slovanski manjšini. Naša tovarišica dokazuje to nastopno:

On (deželni glavar) je kriv na vseh izgredih, ki se dogajajo v deželni zboru istrskem. V seji od minole sobote pa — ko ni bilo naših poslancev — je imel toliko — sree, da je obžaloval, da se je občinstvo v prejšnji seji vedlo nedostojno in ker je videl, da so nekateri izmed občinstva prinesli seboj piščalke z očitnim namenom, da bi piskali. Predsednik je karal občinstvo. Zakaj pa ni karal italijanskih poslancev, ki prvi dajajo znamenja za izgrede s tem, da sezajo našim v besedo, ker govore v svojem jeziku?! Zakaj pa on sam ne brani svobode govora in ne priznava predlogov v slovenskem in hrvatskem jeziku?! Njegov opomin je bil torej zgolj licemerstvo, kateremu občinstvo ne bo verjelo, ker mu dobro pozna resnični zmisel.

Tržaški mestni svet je imel sinoči svojo VIII. letošnjo javno sejo. I. podžupan je prijavil, da je ministerstvo za trgovino naznanilo, da je vlada pritrdila dogovoru glede gradeb v pristanišču. Potem se je vršila razprava o poročilu trgovinskega odseka o prošnji tvrdke Lahmayer & Comp. v Frankobrodu glede gradnje električne železnice Trst-Opčine. Vsprejeli so se predlogi rečenega odseka s predlogom svetovaleca Veneziana, da je v obratno službo te železnice vsprejemati le Italijane, o čemer naj imajo prednost Tržačani!!! Ta sklep je tako gorostasen — z ozirom dejstvo, da bo železnica tekla po slovenskih tleh in pobirala lepega denarja od našega ljudstva — in tako kričoč že sam po sebi, da mu ne treba komentarja. Prispevek je k zgodovini proganjaja, ki je trpi to slovensko ljudstvo, od strani onih, ki zanašajo avstrijske stvari rimskim veljakom v presojo in odobrenje.

Prošnja ravnateljstva komunalnega gledališča za subvencijo za predpustno sezono 1899—1900. se je izročila posebnemu odseku.

Po nasvetu svetovaleca Cambona se je sklenilo, da je na vprašanje vlade, da-li misli občina prispevati z 16% za tlakovanje ulice Fabio Severo, odgovoriti, da občina ne da nič.

Karol Kette, ta prerano umrli slovenski pesnik, je bil rojen 19. januarja 1876. leta na Premu ter je bil sin ljudskega učitelja. Pokojnik je študiral v Ljubljani — jedno leto je bil tudi pripravnik — in v Novem Mestu, kjer je napravil maturo na gimnaziji. Ker je bil že v VII. šoli potrjen za vojaka, je moral v jeseni po dovršenih gimnazijskih študijah vstopiti v vojsko kakor navaden prostak. Tu je moral opravljati najtežja in

celo najnižja, za izobražena naravnost nečastna opravila. Ker je bil šibkega telesa, je kmalu omagal. V januarju t. l. je začel bljuvati kri in moral je v bolnico. Od ondod je bil odpuščen in poslan v Ljubljano. Tu je upal, da okreva, toda nada se mu ni izpolnila. Umreti je moral v 23. letu svoje dobe. Pokojnik se je pojavil kakor sijajen meteor na literarnem nebu slovenskem, a prav tako kakor meteor je naglo izginil ter padel v grob. Zapustil pa je za seboj neizbrisen sled — svoje prekrasne pesmi, zlasti pa svoje sonete, ki se smejo vsporejati s Prešernovimi. Širši javnosti pesnik Kette doslej še ni mnogo znan, ker se je skrival večinoma za raznimi pseudonimi, toda zbrane pesmi pokažejo njegov veliki umetniški talent vsem Slovincem v najkrasnejši luči!

Po »Slov. Narodu«.

Dopolnilne občinske volitve v Ljubljani.

Včeraj je volil prvi razred. Volitev je imela vseh, ki mora napraviti na vsakogar nevesel utis. Kandidata narodne stranke sta dobila: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški 225 in Grošelj 222 glasov; kandidata nasprotne slovenske stranke: dr. Šušteršič 97, Pollak 94 glasov; kandidata Nemeev, Baumgartner in Dzimski sta dobila po 149 oziroma 144 glasov. Ker nista torej kandidata nobene stranke zadobila absolutne večine, je potrebna ožja volitev. Ista se je vršila danes in ni dvoma, da sta bila izvoljena kandidata narodne stranke. Ali že fakt, de so v naši metropoli Nemei prišli v ožjo volitev — ne, ne govorimo dalje.

Laž in obrekovanje. Znano je, kako so naši nasprotniki raznesli v svet črno kleveto, da so pok. Andreieicha Hrvatje poglali v smrt stem, da so mu neprestano grozili s pismi. Po vsej pravici pravi dopisnik »Naše Sloge« iz Voloskega, da se mora čuditi vsakdo, kako da more državna oblast dovoljevati, da se v javnem novinstvu na tak način nekaznjeno napada jedna narodnost v deželi. Ako bi vi — tako meni dopisnik — na tak način napadli italijansko narodnost, bržkone bi morali sedeti nekoliko mesecev. Prav ima: pri nas res velja načelo: »quod licet jovi non licet bovi!«, ali: kar more in sme jeden, ne sme in ne more drugi. Vsa ona komedija s potočenjem vina je bila gotovo le izmišljena. Nikjer ga še danes ni dokaza, da je bilo ono vino res potočeno in tudi uvedena sodna preiskava ni mogla dokazati, da se je pok. Andreieichu res potočilo vino. Vsa vest o potočenju vina je bila le volilna spletki! Istotako je vse izmišljeno, kar se govori in piše o grozičnih pismih. Faktum je, da sodni oblasti ni prišla od nobene strani prijava o kakih groznjah.

Torej vse laž in vse obrekovanje proti našemu ljudstvu, a oni, ki se poslužujejo takih podlih sredstev so zapisani v knjigi državnih oblasti med — pravičnimi! Ti so — »zmerna slovanska stranka.« Je čudno, je neverjetno, ali je resnično.

Gehirnerweiterung. Sučutstvujte! Urednik našega lista je nevarno obolel. Politiški zdravniki ljubljanski so že izdali diagnozo. Ista se glasi: ... Gehirnerweiterung. To se pravi po domače: možgani mu niso več v redu! Tu seveda ne treba govoriti več mnogo: kar je bilo pisano v »Edinosti« v zadnje čase in bo odslej, je — neumnost in prav bodo imeli vedno le vsi tisti, ki bodo drugače pisali, nego »Edinost«. Tržačani pa vedo sedaj, kaj jim je storiti: kar hitro naj odslovenorena iz uredništva svojega glasila!! To je — treba pripoznati — radikalen, a zajedno tudi jako jednostaven način pobijanja.

Izjava. Poročajo nam in posneli smo tudi iz jednega ljubljanskih listov, da gospoda Frana Govekarja kar naravnost označajo kakor avktorja onih 3 člankov v »Edinosti« o ljubljanskem gledališču, ki so bili provzročili toliko hrupa. Ker se s tem gosp. Govekarju godi krivica, izjavljamo svečano, da gospod Govekar ni pisal omenjenih člankov!

Pevsko društvo »Slava« pri sv. Mariji Magdaleni priredi svojo koncertno veselico dne 28. maja. Druga bratska društva so poprosena, da bi o določanju svojih veselie vpoštevala to objavo.

Romanje k sv. Jožefu v Riemanju pri Trstu. Cerkveno predstojništvo v Riemanjih nas prosi, da objavimo sledeče naznanilo:

V romarski cerkvi sv. Jožefa v Riemanjih se bo vršila dne 5. in 6. in 7. maja t. l. slovesna tridnevna pobožnost v spomin stopetdesetletnice, kar se je začela tukajšnja božja pot k sv. Jožefu.

Vspored: 1. Četrtek, dne 4. maja: zvečer ob 5^{1/2} uri uvodni cerkveni govor, »Pridi sv. Duh«, slovesne večernice z blagoslovom. — 2. Petek, dne 5. maja: zjutraj ob 6. uri peta sv. maša z blagoslovom; ob 7^{1/2} in 8^{1/2} tiha sv. maša, ob 9^{1/2} cerkveni govor, potem velika sv. maša. Popoldne ob 2^{1/2} sv. rožni vence, ob 5^{1/2} cerkveni govor in slovesne večernice z blagoslovom. — 3. Soboto, dne 6. maja: vse kakor v petek. — 4. Nedeljo, dne 7. maja: zjutraj ob 6. uri cerkveni govor in peta sv. maša z blagoslovom; ob 7^{1/2} in 8^{1/2} tiha sv. maša; ob 9^{1/2} prihod procesij iz Doline in družih bližnjih krajev; ob 10. uri slavnostni cerkveni govor, na to pontifikalna sv. maša, katero bo daroval prevzvišeni vladika tržaški in koperski, Andrej Marija Šterk. Popoldne ob 3. uri sklepni cerkveni govor, pontifikalne večernice, »Tebe Boga hvalim« in blagoslov z Najsvetejšim.

Cerkvene govore bo imel prečastiti gospod Andrej Kalan, kanonik iz Ljubljane.

S posebnim apostolskim pismom od dne 8. marca 1899. je podelil Sv. Oče papež Leon XIII.: 1) popolni odpustek vsem in posameznim vernikom obojega spola, ki se pobožno udeležijo te tridnevne pobožnosti ter eden teh treh dni, izbran po svoji volji, imenovano cerkev sv. Jožefa v Riemanjih obiščejo in tam iskreno Boga molijo za edinstvo krščanskih vladarjev, za izkoreninjenje krivoverstva, za pobočanje grešnikov in povišanje sv. Matere cerkve; 2) nepopolni odpustek 7 let in isto toliko kvadranten tistim vernikom, v dan, ko se bodo vsaj skesanega sreča udeležili te pobožnosti. Ta popolni in nepopolni odpustek zamore se obrniti tudi v prid dušam v vceah.

Požari v hrenovski fari. Iz Predjame nam pišejo: Razburjenje vsled požara v Goričah se je nekoliko pleglo. Ali nesrečni pogoreleci trpé. Nepoznanega zlikoveca, ki je pisal ono anonimno grozljivo pismo, zasleduje oblast še vedno, a dosedaj brezuspešno. Mlada požigalka je še v zaporu.

Prišli so lepi spomladanski dnevi, le dežja je bilo nekoliko preveč. No vesel dan smo doživeli dne 24. t. m., ko je došel v našo hrenovsko farno novi gospod župnik Anton Žgur, rodom Vipavce. Vsprejem je bil sijajen. Vsprejeli so ga občinski odborniki z županom Ivanom Debevcem na čelu in šolska mladina. Posebno ganljivo je bilo, ko mu je mala 10-letna deklica z lepimi besedami poklonila šopek cvetic. Istotako slovesen sprejod je bil naslednjega dne, ko je došel premilostljivi škof ljubljanski delit sv. birmo v hrenovski fari.

Danes, na dan birme je bilo vreme zopet nekoliko deževno. Botri in birmancei so že bili zbrani v cerkvi. Vladika še ni dovršil lepega govora, kar se je dogodil pri nas že navaden prizor, začuli so se klici: V Slavinjah gori! V cerkvi je nastal šum, ljudstvo je razburjeno hitelo iz cerkve. Slavinjei so hiteli domov, pustivši birmance v cerkvi, druge pa je duhovščina komaj pomirila. Škof je moral zaključiti svoj govor in stopiti z leee. Slavinjske birmance so morali drugi, tuji botri držati pri sv. birmi. Ali sreča v nesreči je bila ta, da je bilo vreme deževno, čemur se je zahvaliti, da je v Slavinjah pogorela le jedna slamnata streha, in da je sapa pihala v nasprotni smeri, čemur se je zopet zahvaliti, da se ogenj ni širil dalje.

Zanimive izkopnine. Prihodnji teden prično na spodnji Hajdini pri Ptuj izkopavati starinski tempelj, ki so ga našli minolo leto. Dosedaj so izkopali že lepih stvari in upajo, da še najdejo marsikaj zanimivega. Izkopavanje podpira deželni muzej v Gradeu.

Še petega in zadnjega od one nesrečne pectorie, ki so dne 5. marca ponesrečili v miljskem zalivu, so izveleki minolega torka blizo Izole iz morja. Truplo je identično z onim 29-letnega mehanika Josipa Škrjancea. Truplo pokojnika je bilo že pokopano, ker ni bilo nikogar v Izoli, ki bi je bil mogel agnoseirati. Včeraj pa so izvedeli o dogodku sorodniki Škrjancea. Podali so se v Izolo; truplo je bilo sicer tako segnito, da je ni bilo spoznati, ali po raznih predmetih so spoznali za gotovo, da je truplo uprav ono ponesrečenega Škrjancea.

Brivee je izšel danes. Cenjeni čitatelji našega lista so gotovo opazili, da je tisk, odkar je pričel izhajati »Brivee« v tiskarni »Edinost«, bolj prijeten za čitanje, pa tudi upamo, da ga bodo naročniki in tabakarne bolj redno dobivali, nego do sedaj. Uprav. »Brivee«.

Riunione Adriatica di Sicurtà. Občeni zbor. Lep vseh in solidnost tega instituta, ki zavzema jedno prvih mest mej tukajšnjimi zavarovalnicami, sta se zopet potrdila iz bilance minolega leta. Iz poročila je razvidno, da je društvo v pravih rokah.

V oddelku zavarovanje na življenje znaša produkt iz leta 1898. gld. 15,011.027. Zavarovanja so znašala 31. decembra 1898. okroglo 96^{1/2} milijona goldinarjev na kapitalu in gld. 236.357 na dohodku. Premijske rezerve in prebitki so znašali v teh sekcijah gld. 24,516.640.

V oddelku »požari« in »transport« je bilo gld. 7,751.745 dohodkov na premijah. Za vzajemno zavarovanje se je izdalo v obeh oddelkih 7,751.745 in za škodo se je izplačalo po odbitku deležev vzajemnih zavarovalcev gld. 2,683.738. Za škode, ki še niso bile rešene dne 31. decembra, se je rezerviralo gld. 441.105 čiste vzajemne zavarovalnine. Rezerva iz požarnih premij se je tudi to leto zvišala ne le v razmerju k zvišanju dohodkom iz premij, nego tudi procentualno ter znaša, odštevisi vzajemno zavarovanje, gld. 2,300.938, premijska rezerva iz oddelka za transport pa gld. 90.967.

Dasi je bilo minolo leto mnogo več škod, nego predslansko leto, vendar je bilanca zadovoljiva in znaša gld. 410.579. prebitka.

Slabi nasledki bolezni, kateri, se navadno izcimijo iz prav neznatnih želodčnih slabosti, obvarujejo se popolnoma s pravočasno uporabo domačega sredstva »dra. Roza balzam za želodec«. Pristno dobiva se v tukajšnjih lekarnah in v glavni zalogi B. Fragnerja v Pragi, 203. — III. — Glej oglas!

Dobro domače sredstvo. Mej domačimi sredstvi, katera se uporabljajo za olajšanje bolečin in odvajajoča ribanja pri premaranju, zavzema prvo mesto Liniment, Capsici comp. izdelan v laboratoriju Richterjeve lekarne v Pragi. Cena je nizka: 40 nč., 70 nč. in 1 gld. steklenica, katera te spozna po znanedečem sidru.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Zadar 29. Na mesto dosedanjih samo italijanskih napisov na finančnih oblastih v Zadru, pridejo sedaj laško-hrvatski napisi.

Dunaj 29. Oni vrtnar, na katerega je bil ustrelil predvčerajem neki vojak, ki je stal na straži v palači nadvojvodinje Marije Terezije, je umrl sinoči ob enajsturi.

Madrid 29. Mej sinočno predstavo v gledališču, na kateri je bila navzoča tudi kraljica-regentinja, je policija zaprla jedno osebo, ki je imela pri sebi nabasan revolver, bodalo, ključ za vijake in škarje za veterinarske namene. Zaprti se imenuje Patrizius Chamod Moya. Kraljica-regentinja, katero je ministerski predsednik še-le po predstavi obvestil o dogodku, ni kazala nikakega vznemirjenja. Misli se, da je zaprti zblaznel.

Kaneja 29. Krščanski člani krečanske vlade so Sphakinakis, Kundazakis, Venezualis, Kumis in Sphilianakis. Poslednji se brani prevzeti namenjeno mu mesto.

London 29. Neki tukajšnji list javlja, da je car Nikolaj namenil zaročnici dednega princa Črnogorskega doto dveh milijonov mark.

Pariz 29. Stanje bivše cesarice Evgenije se je shujšalo tako, da se je bati najhujega.

Javna zahvala.

Podpisani šteje si v čast, uljudno se zahvaliti pevskeemu zboru slavnega društva »Adrija« v Barkovljah, kateri je izkazal na najuglednejši način čast na večer mojega imendana.

Barkovlje, 29. aprila 1899.

Jurij Martelanc
gostilničar.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, 34 in 38. — **Dalmatinsko** po gld. 30 in 32. — **Opollo fin** po gld. 34, v vsakej množini v sodčih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzpajemajo se direktno v zalogi po poštnih dopisnicah.

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrovana zadruga z omejenim poroštvo.

VABILO

VII. Redni občni zbor Tržaške posojilnice in hranilnice

registrovane zadruge z omejenim poroštvo,
kateri bo
v nedeljo dne 7. maja t. l. ob 9. uri popoldne *)
v prostorih posojilnice („Slovanska Čitalnica“)
v ulici San Francesco šte. 2. I. nadst.

DNEVNI RED:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
4. Razni predlogi.*)
5. Sprememba pravil.
7. Volitev nadzornišva.
6. Volitev 2 načelnikov.

K obilni udeležbi vabi

Načelnništvo.

TRST, dne 21. aprila 1899.

*) § 50. Vsak zadržnik sme pri obnem zboru staviti predloge, kateri niso na dnevnem redu.

O teh predlogih pa občni zbor ne more precej sklepati, ampak le odloči, če se sploh vzamejo v pretes, ali, če se morajo izročiti posebnemu odseku, ali nadzornstvu, ali pa načelnstvu, da se o njih poroča v bodočem obnem zboru. Ti predlogi se morajo potem postaviti na dnevni red bodočega obnega zbora.

*) Opazka: Ako bi dne 7. maja občni zbor po § 49. zadr. pravil ne bil sklepčen, sklicuje se v smislu istega § občni zbor na 14. maja, ob isti uri, v istih prostorih, z istim dnevnim redom.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien)
Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana novovrstna lesena zastirala (Rouleaux), zatvornice in oboknice na valjček. — Cenik gratis.

Agentje

— privatne odjemalce se iščejo. —

Blag. gospod

Gabr. Piccoli,

lekarnar „pri angelu“,

dvorni založnik Nj. svetosti
papeža Leona XIII.,

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Brezje na Spodnjem Štajerskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepirali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljši sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno škafčico tinkture za želodec z 12 terimi stekleničkami in jeden lonček Glicerin Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek.

Posljite mi s poštnim povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničke izvrstne „želodčne esence“, ki se rabi z najboljšim uspehom

Ježef Černko, župnik,
Vuhred.—Štajersko.

Posljite mi s poštnim povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš gosp. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporoča in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivan Vidas

pri Sv. Martin-u, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d' Albona, Istra.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

Iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano izvrstno, bolečine blažeče mazilo
dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh le-
karnah. Zahteva naj se to.

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko
„sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame
previdnostno samo steklenice s to varstveno
znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Velika hiša

v Motovunu zraven slovečih škocjanskih jam, 3 ure od
Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača,
ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z
dvema obširnima podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami
s posebnimi uhoji, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne
letoviščnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični
kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senenatim dvoriščem,
z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za
konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge
poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem
in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled na-
stalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa
ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za go-
stilničarstvo in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je
posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsako-
vrstnim blagom na drobno in debelo: krčma bi pa imela
razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki,
obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocjanskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo
bi se tudi v najem po dogovoru.

Natanjčnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahor-
čiču v Matavunu, pošta Divača.

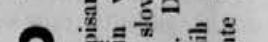
„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje

se prodaja, razen v drugih navedenih tobakarnah, tudi
najužnem kolodvoru.

Službo
v kaki trgovski ali odvetniški pisarni išče izo-
brujen Slovenec z lepo pisavo in vsestranskimi
praktičnimi izkušnjami, vešč poleg slovenskega tudi
nemškega in hrvaškega jezika. Dotični lahko
nastopi službo takoj. Blagovoljnih ponudb se
prosi na „G. H. 56“ pošte restanste
Trst, glavna
pošta.

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Službo

Vse jako nizke cene.

D. I. ZADNIK

Via Nuova 28. TRST Via Nuova 28.

Javlja se slavnemu občinstvu v mestu, okolici in
na deželi, da se v omenjeni tvrdki dobiva razno-
vrstno manufakturno blago za moške, ženske in deco,
da se ni bati tekmovanja.

V zalogi se bode dobivalo najbolje blago za
perilo n. pr. mušlin, bombažine rujave in bele, od
15 nvč. naprej. Ženski stofi od 22 nvč. naprej v
dvojni širini. Moderci najnovejšega kroja. Perkali in
sateni v najnovejšem risanju od 15 novč. naprej.
Moški ovratniki najnovejšega kroja od 12 novč.
naprej. Ovratnice v najnovejših barvah. Bogat izbor
vsakovrstne drobnarije, ter sploh vse, kar spada v
družinsko potrebo.

Izdelujejo se moške obleke po najnovejšem kroju
od 12 for. naprej in kakor tudi možko perilo.

Uzoreci pošiljajo se na deželo takoj brezplačno in
blago poštne prosto.

Nadejajoč se mnogobrojnega obiska od sl. ob-
činstva bilježi se z rodoljubnim štovanjem udani

D. I. Zadnik.

Brez tekmovanja.

Dr. Rosa Balzam | Praško domače mazilo

za želodec.

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo,
vzbuja slast in odvaža lahko. Z redno uporabo istega
se prebavljanje krepi in ohrani.
Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč. po
pošti 20 nvč. več.

Varilo! Vsi dell embalaže nosijo
zraven stoječo, postavno položeno
varstveno znamko.

Glavna
zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran,
ogel Šporenjeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S.
Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.